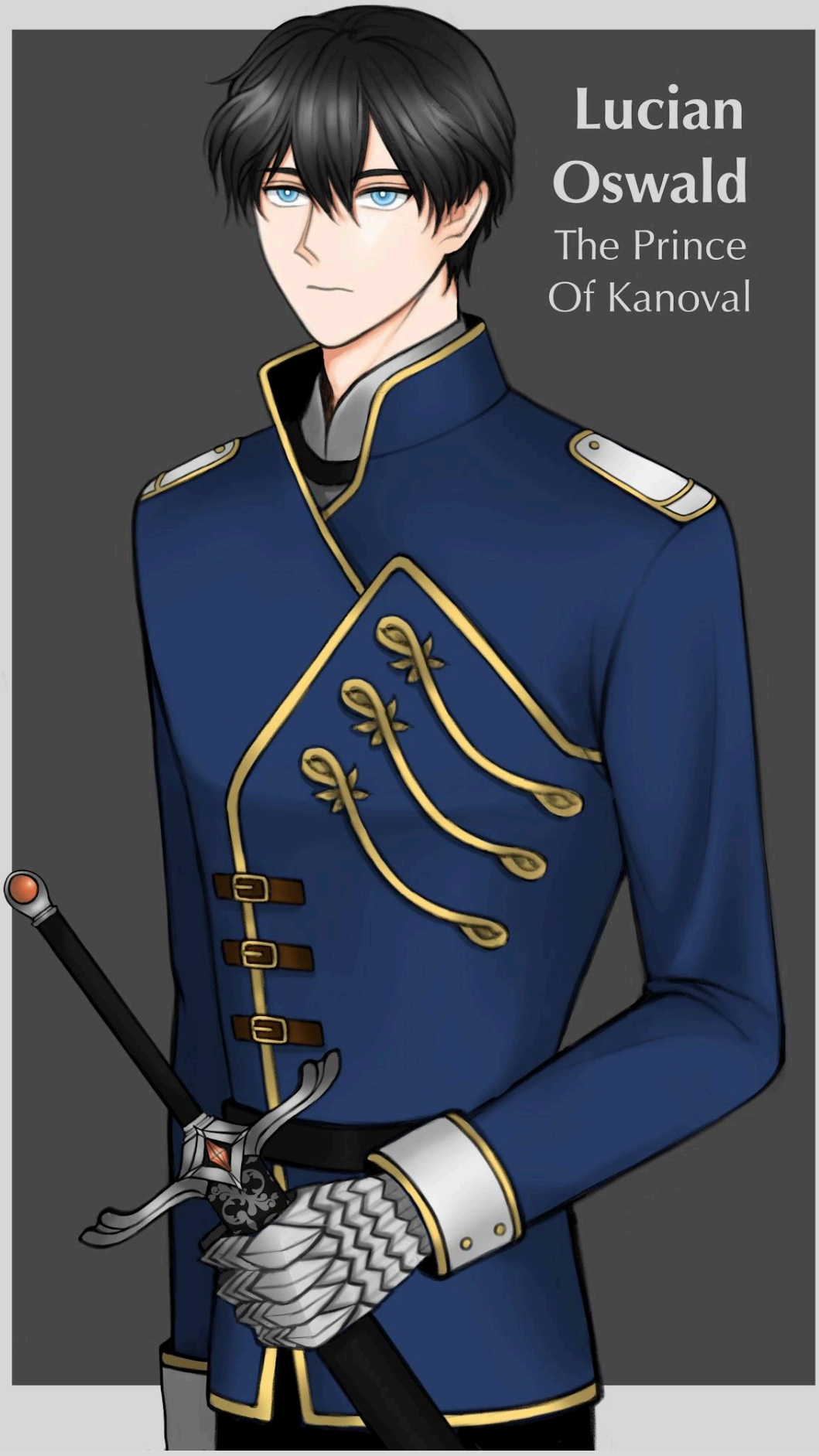

Lucian
Oswald
The Prince
Of Kanoval

LUCIAN OSWALD THE PRINCE OF KANOVAL

CMS: Yukstone

ชื่อ-สกุล:
ลูเซียน ออซวอลด์ (Lucian Oswald)

ฉายา:
เจ้าชายแห่งคาโนวาล
(The Prince of Kanoval)

ภูมิลำเนา:
คาโนวาล, เขตปกครองคานอส

เพศ: ชาย

อายุ: 24

ส่วนสูง/น้ำหนัก: 190/84

สีผม/สีตา: ผมสีดำ/ตาสีฟ้า

เผ่าพันธุ์: มนุษย์

วันเกิด: 18 Jan A.D.1107

ตำแหน่ง:
นักรบมังกร (Dragoon)
รองแม่ทัพเขตคามาลอส

	Year 1	Year 2	Year 3	Year 4	Year 5	Year 6	Year 7
Height	181	183	185	187	189	190	192
Weight	70	72	74	79	81	82	84
Status	ATK 3 DEF 2	ATK 4 DEF 3	ATK 5 DEF 4	ATK 8 DEF 4	ATK 9 DEF 5	ATK 10 DEF 6	ATK 12 DEF 6

ปราการปราชญ์ | PHILOSOPHER CITADEL

ตำแหน่ง

- **หัวหน้าชั้นปี (ห้องพัก C101)**
- ปีสาม: แปดเทวะ (A.D.1124)
- ปีสี่: สามบิชอป (A.D.1125)

อาวุธประจำตัว

- **ดาบ:** ดับแสงสุริยัน
- **คทา:** ดวงดาราพิพากษา

สัตว์พาหนะ

- **ม้าขาว:** เนอัส (Neus)

	❖ **มังกรดิน (กลาง):** เฟรย่า (Freya) ❖ **มังกรเกราะเงิน (ใหญ่):** อิตซาล (Itzal)

ประวัติ :

บุตรชายคนโตของกษัตริย์ลีโอเนลและราชินีนิมฟีร์แห่งคาโนวาล เจ้าชายลูเซียนได้รับสืบทอดดวงตาสีฟ้าคมกริบจากพระบิดา ผมสีดำและผิวขาวจากพระมารดา ใบหน้าคล้ายคลึงกับผู้ให้กำเนิดอย่างละครึ่ง นับเป็นเจ้าชายที่มีรูปโฉมหล่อเหลางดงามพระองค์หนึ่ง สายเลือดเจมิไนครึ่งหนึ่งในกายช่วยลดทอนความแข็งกร้าวของสายเลือดนักรบคาโนวาล

A.D.1107	เจ้าชายลูเซียนถือกำเนิด	ถือกำเนิดในฤดูหนาวในพระราชวังคาโนวาล เขตการปกครองคานอส ขณะนั้นพระบิดายังดำรงพระยศเจ้าชาย ส่วนพระมารดาเป็นเจ้าหญิงพระชายา
A.D.1109	**เจ้าชายลูเซียนอายุ 2 ขวบ**	**พระบิดาเข้าร่วมพิธีชิงตำแหน่งราชาและเป็นผู้ชนะ ขึ้นครองราชย์เป็นกษัตริย์ลีโอเนลแห่งคาโนวาล พระมารดาได้เลื่อนยศเป็นพระราชินีนิมฟีร์แห่งคาโนวาล**
A.D.1112	เจ้าชายลูเซียนอายุ 5 ขวบ	เรียนเขียนอ่านจากอาจารย์ที่เป็นนักปราชญ์ เจ้าชายลูเซียนมีสติปัญญาเป็นเลิศ เรียนรู้เร็ว อายุ 5 ขวบอ่านเขียนแตกฉาน ศึกษาประวัติศาสตร์ การเมืองการปกครอง และแผนการรบตั้งแต่เยาว์วัย นอกจากนั้นยังได้รับการสั่งสอนจากพระมารดาที่เฉลียวฉลาดและสุขุมใจเย็น เจ้าชายลูเซียนเชื่อฟังและรักพระมารดามาก ในขณะเดียวกันเจ้าชายน้อยไม่สนิทกับพระบิดานัก แต่เคารพยำเกรงและมองพระบิดาเป็นแบบอย่างมาตั้งแต่เด็ก พยายามเป็นเด็กดี ศึกษาเล่าเรียนอย่างหนักเพื่อทำให้พระบิดาภูมิใจ แต่ไม่เคยได้รับคำชมซักครั้ง ไม่ว่าทำผลงานได้ดีแค่ไหนไม่เคยดีพอในสายตากษัตริย์ลีโอเนล เจ้าชายกดดันตัวเองอย่างหนัก และทุกครั้งที่น้อยอกน้อยใจพระบิดาจะเขียนจดหมายไปหาท่านอาซีร์รัสซาร์ที่วิทช์เสมอ [จดหมายลายมือยึกยือ เปื้อนคราบน้ำตาเป็นดวงๆ เนื้อหาบอกเล่าความน้อยอกน้อยใจของเจ้าชายน้อย]
A.D.1114	เจ้าชายลูเซียนอายุ 7 ขวบ	ได้รับอาวุธชิ้นแรกจากพระบิดาและพระมารดาตามธรรมเนียมของชาวคาโนวาล เป็นดาบสีเงินสลักลวดลายงดงามทำจากแร่อาเธริลบริสุทธิ์ (มีคุณสมบัติดูดซับเวทมนตร์) ชื่อว่า ดับแสงสุริยัน เจ้าชายลูเซียนเริ่มฝึกวิชาการต่อสู้ตั้งแต่นั้นมาโดยมีอาจารย์เป็นหัวหน้าอัศวินทั้ง 5 หน่วยและแม่ทัพใหญ่ของกองทัพคาโนวาล ฝึกฝนตั้งแต่พื้นฐานเหมือนกับทหารทั่วไป ฝึกใช้อาวุธ ฝึกขี่ม้า ต้องกินอยู่หลับนอนให้ได้อย่างทหาร ขณะเดียวกันก็ต้องปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเชื้อพระวงศ์ได้อย่างไม่บกพร่อง กลางวันศึกษาความรู้ในการปกครอง กลางคืนฝึกซ้อมอาวุธทุกวันไม่มีขาด แม้จะมีพรสวรรค์ในทางดาบอย่างเห็นได้ชัด แต่ถูกกวดขันให้

		ฝึกฝนการใช้อาวุธทุกประเภทอย่างเข้มงวด เจ้าชายลูเซียนฝึกหนักจนได้รับบาดเจ็บทุกวัน บางครั้งที่ท้อแท้จะไปออดอ้อนพระมารดาและเขียนจดหมาย (ฟ้อง)ท่านอาซีร์รัสซาร์อีกหลายฉบับ [ลายมือดีขึ้น กระดาษไม่เปรอะคราบน้ำตาแล้ว]
A.D.1117	เจ้าชายลูเซียนอายุ 10 ปี	เวลาผ่านไป เจ้าชายลูเซียนผ่านบททดสอบขั้นพื้นฐานและเริ่มฝึกวิชาการต่อสู้ที่หนักขึ้น ได้รับองครักษ์คู่กายเป็นอัศวินที่อายุมากกว่า เจ้าชายให้ความเป็นมิตรและไว้ใจองครักษ์เหมือนสหายคนหนึ่ง ครั้งหนึ่งเจ้าชายลูเซียนแอบปลอมตัวหนีออกไปเที่ยวในเมืองเพื่อเยี่ยมชมชีวิตประชาชน เพราะความไม่ประสีประสาจึงถูกกบฏที่แฝงตัวอยู่ในเมืองจับตัวไปและจะลงมือสังหาร ในวินาทีแห่งความเป็นความตาย เจ้าชายอาศัยจังหวะที่อีกฝ่ายเผลอ ช่วงชิงอาวุธของกบฏและลงมือสังหารคนเป็นครั้งแรกก่อนจะหนีกลับพระราชวังทั้งที่บาดเจ็บ เมื่อกลับมาถึงพระราชวังคาโนวาลจึงได้พบกับพระบิดาที่ยืนรออยู่พร้อมกับองครักษ์ของตนเองที่ถูกจับกุม กษัตริย์ลีโอเนลมองบุตรชายเป็นครั้งแรกและยื่นดาบเล่มหนึ่งให้ พระบิดาออกคำสั่งด้วยน้ำเสียงเรียบเย็นให้เจ้าชายลูเซียนสังหารองครักษ์คู่กายด้วยมือตนเอง เจ้าชายลูเซียนไม่สามารถทำได้ กษัตริย์ลีโอเนลจึงลงดาบสังหารองครักษ์ผู้นั้นต่อหน้าต่อหน้า เจ้าชายมองภาพนั้นด้วยความตกตะลึง หลังจากเหตุการณ์ครั้งนั้น เจ้าชายลูเซียนเปลี่ยนเป็นเงียบขรึม เมื่ออาการบาดเจ็บหายดี กลางดึกคืนหนึ่งจึงหนีออกจากวังไปหาท่านอาที่วิทช์ ข้ามไปหาท่านลุงกับท่านน้าที่เจมิไน แวะไปเยี่ยมท่านอาที่ซาเรส อาศัยอยู่แถบทางเหนือพักหนึ่ง เมื่อพระมารดาเรียกหาจึงยอมกลับมาคาโนวาลอีกครั้ง
A.D.1118	เจ้าชายลูเซียนอายุ 11 ปี	*<u>เกิดเหตุการณ์จับกุมกบฏเชื้อพระวงศ์ครั้งใหญ่ในคาโนวาล</u>* เจ้าชายเฟรเดอริกซึ่งเป็นลูกพี่ลูกน้องชายถูกกษัตริย์ลีโอเนลสั่งประหารเนื่องจากซ่องสุมกำลังเตรียมก่อกบฏ เจ้าชายลูเซียนได้ทราบความจริงว่ากบฏที่จับตัวพระองค์ไปคือคนของเจ้าชายเฟรเดอริก และองครักษ์ที่ถูกสังหารในปีนั้นเป็นสายลับที่ถูกส่งมาอยู่ข้างกายตนเอง ทำให้เข้าใจเจตนาของพระบิดามากขึ้น หลังเสร็จสิ้นการสำเร็จโทษเชื้อพระวงศ์ที่ก่อกบฏในปีนั้น เนื่องจากวิชาการต่อสู้ของเจ้าชายลูเซียนก้าวหน้าขึ้นมาก กษัตริย์ลีโอเนลจึงเป็นผู้ถ่ายทอดวิชาต่อสู้ให้เจ้าชายด้วยพระองค์เอง [เจ้าชายไม่เคยเอาชนะพระบิดาได้และได้รับบาดเจ็บทุกครั้ง แต่ก็

		ไม่ย่อท้อ) นอกจากนั้นยังให้บุตรชายเข้ามาส่วนร่วมในการประชุมขุนนาง ออกภาคสนามเยี่ยมเยือนประชาชน เสนอวิธีแก้ปัญหา ปรับใช้ในสถานการณ์จริงและแก้ไขความผิดพลาดที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง ฝึกให้เรียนรู้การเป็นนักปกครองไปพร้อมๆกับการเป็นนักรบ ● เจ้าชายลูเซียนตระเวนดูงานในเขตคาซาอีและคาดารัน ศึกษาเรื่องความเป็นอยู่ของราษฎรและเส้นทางการค้า
A.D.1121	เจ้าชายลูเซียนอายุ 14 ปี	กษัตริย์สีโอเนลมีบัญชาให้เจ้าชายลูเซียนสืบหาต้นตอของโจรป่าที่ออกปล้นคาราวานสินค้าในเขตคามาลอส ระหว่างนั้นเจ้าชายปลอมตัวเป็นทหารหนุ่มน้อย มีทหารคนสนิทติดตามไปด้วย ระหว่างสืบข่าวมีนักฆ่าถูกส่งมาลอบสังหารจนทำให้เจ้าชายลูเซียนสงสัยว่ามีเกลือเป็นหนอนแฝงตัวอยู่ในราชสำนักคาโนวาล และโจรป่าอาจมีคนบางกลุ่มบงการอยู่เบื้องหลัง
A.D.1122	เจ้าชายลูเซียนอายุ 15 ปี	เจ้าชายลูเซียนกลับมาที่พระราชวังคาโนวาลและเตรียมตัวเข้าเรียนในโรงเรียนพระราชาเอดินเบิร์ก

อุปนิสัย:

- ❖ สุขุมและใจเย็นมากๆ
- ❖ ไม่ใช่คนเงียบขรึม สามารถแสดงท่าทางอ่อนโยนและใช้วาจาหว่านล้อมเพื่อให้ได้ในสิ่งที่ต้องการ ได้รับอิทธิพลมาจากพระมารดาที่เป็นเจ้าหญิงจากเจมิไน
- ❖ ภายนอกดูสงบนิ่งใจดี แต่ภายในมีความเด็ดขาดดุดันอย่างเจ้าชายนักรบ
- ❖ หนักแน่นมั่นคงเหมือนไม้ใหญ่
- ❖ เป็นทั้งนักคิดและนักลงมือปฏิบัติ ทำอะไรด้วยตนเองมาตั้งแต่เด็ก เคยประสบกับความล้มเหลว ผิดพลาดหรือไม่ได้ตามที่หวัง ค่อนข้างเข้าใจว่าการลงมือทำสิ่งใดย่อมมีปัญหาที่ต้องแก้ไขตามมาเสมอ จึงไม่ได้คาดหวังความสมบูรณ์แบบตั้งแต่แรก
- ❖ มีความรับผิดชอบสูงอย่างพี่ชายคนโต มีความอดทน และมุมานะพยายามอย่างมาก
- ❖ กินง่ายอยู่ง่าย ทนความลำบากได้อย่างทหาร
- ❖ รักศักดิ์ศรีและยึดมั่นในเกียรติของเจ้าชายแห่งคาโนวาล ไม่ใช่คนเย่อหยิ่ง หากเจอผู้ที่ให้เกียรติตนย่อมมอบสิ่งนั้นตอบแทนเสมอกัน ในขณะเดียวกันหากเจอผู้ที่หยามเกียรติจะแสดงท่าทางเย็นชาใส่
- ❖ กับคนที่สนิทจะแสดงด้านที่อ่อนโยนด้วยเป็นพิเศษ
- ❖ ดูเป็นผู้ใหญ่มากกว่าวัย แต่ความจริงก็มีมุมที่เป็นเด็กซ่อนอยู่ ด้วยภาระหน้าที่ในฐานะเจ้าชายทำให้ไม่ได้แสดงออกอย่างสมวัยเท่าไหร่นัก

ภาพร่างหรือบรรยายลักษณะตัวละครในชุดนักเรียน

รูปร่างสูงโปร่งสง่างาม สวมชุดนักเรียนถูกระเบียบแขนยาวสีน้ำเงินทับเสื้อตัวในสีเทา กางเกงครึ่งแข้งสีเข้มสวมทับด้วยบูทหนังยาว ไม่สวมเครื่องประดับอื่นนอกร่มผ้า พกดาบที่มีปลอกดาบสีดำสลักลวดลายสีเงินติดกาย

ผิวขาวสะอาด ผมสีดำตัดสั้นระคนต้นคอหยักศกเล็กน้อย ไว้ผมด้านหน้าปิดหน้าผาก ดวงตาสีฟ้าคมกริบ จมูกโด่ง ริมฝีปากบาง ใบหน้าคมคายค่อนไปทางงดงาม แววตาสงบเรียบเย็น ให้ความรู้สึกเหมือนสายน้ำเย็น

อื่นๆ

- ดาบคู่กายของเจ้าชายลูเซียนมีชื่อว่า *ดับแสงสุริยัน* ลักษณะเป็นดาบขนาดกลาง น้ำหนักกลางๆ มีความแข็งแกร่งมากและมีความคมในระดับที่สามารถตัดหินให้ขาดได้เหมือนตัดกระดาษ ทำจากแร่อาเธริลบริสุทธิ์ที่หายากและมีคุณสมบัติดูดซับเวทมนตร์ ยามปกติจะเป็นดาบสีเงินธรรมดา แต่เมื่อดูดซับเวทมนตร์เข้ามากักเก็บไว้ ลายบนใบดาบจะเรืองแสงขึ้นมา สามารถแปลงเวทมนตร์ที่ดูดเข้ามาเป็นพลังเสริมให้กับดาบและใช้ฟาดฟันออกไป
- [ตัวอย่าง - หากดูดเวทไฟเข้ามา ลายบนใบดาบจะเรืองแสงสีแดงและมีไอของไฟล้อมรอบ มีสถานะเป็นกึ่งดาบธาตุไฟ พอพลังเวทมนตร์ที่เก็บไว้หมดลงจะกลับสู่สภาพเดิม]
- ดับแสงสุริยันมีปลอกดาบเข้าคู่กันสีดำสนิท สลักลายเรียบง่ายสีเงิน ดาบเล่มนี้ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อเจ้าชายลูเซียนโดยเฉพาะจึงมีนามของพระองค์จารึกอยู่ที่ใบดาบ เป็นภาษาโบราณของชาวคาโนวาล แม้จะไม่ใช่หนึ่งในดาบในตำนานที่มีมากมายในท้องพระคลังคาโนวาล แต่มีคุณค่าทางใจสำหรับเจ้าชายลูเซียนอย่างมาก เพราะเป็นของขวัญชิ้นแรกที่ได้รับจากพระบิดาและพระมารดาตั้งแต่วัยเยาว์ เป็นเสมือนดาบแทนตัว
- คทาของเจ้าชายลูเซียนเป็นคทาที่ได้รับจากพระราชินีนิมฟีร์ผู้เป็นพระมารดา ลงอักขระเวทมนตร์โดยพ่อมดผู้ทรงอำนาจแห่งวิทช์ วัสดุทำจากไม้เนื้อแข็งสีเข้มหายากจากกิลดิเรก หัวคทาทำจากผลึกเวทมนตร์ล้ำค่าที่ส่องประกายราวกับดวงดาว มีพู่คทาเป็นขนหางของยูนิคอร์นสีขาว มีชื่อว่า *คทาดวงดาราพิพากษา* เคยมีตำนานกล่าวว่า *ยามโบกสะบัดคทาด้ามนี้ ดวงตะวันพลันสับลา ท้องฟ้ามืดมิดแทนที่ด้วยดวงดารา* [เป็นเพียงตำนานเท่านั้น ใช้จริงๆก็เหมือนคทาปกติ...]
- เจ้าชายลูเซียนได้รับ *ไข่มุกแสงจันทร์* มาจากกษัตริย์ลีโอเนล

สัตว์พาหนะ

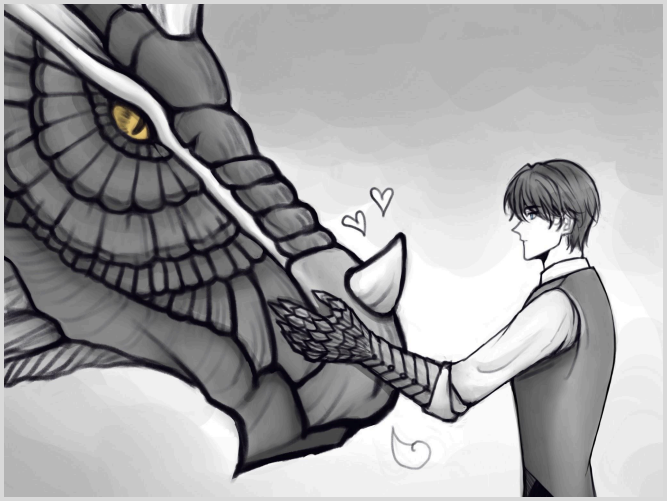
Cr: Link

ม้า: เนอัส (Neus)

ม้าสีขาวปลอดเพศผู้ เป็นม้าศึกพันธุ์ดีของคาโนวาล ตัวใหญ่กว่าม้าทั่วไป อุปนิสัยรักสงบ ค่อนข้างถือตัว รักเจ้าของ เป็นพาหนะคู่ใจของเจ้าชายลูเซียน

ระดับความเป็นมิตร: กลาง

*เอามาตั้งแต่ปี 1

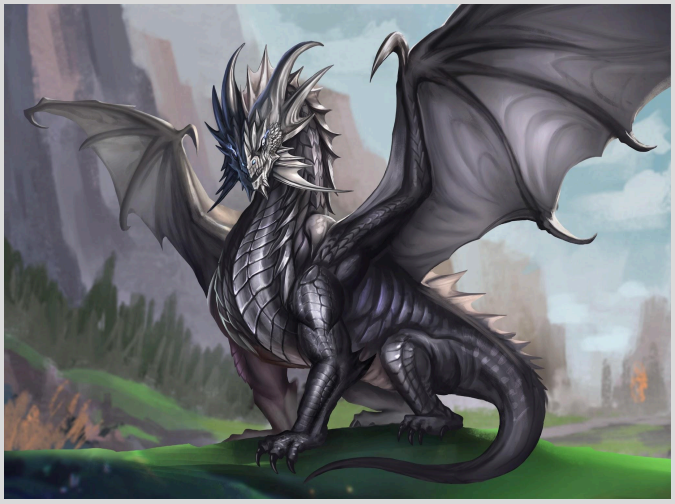

มังกรขนาดกลาง: เฟรย่า (Freya)

มังกรดินเพศเมียโตเต็มวัย เกล็ดสีน้ำตาลเข้ม อุปนิสัยเป็นมิตรและรักสงบ ค่อนข้างคุ้นกับคน เป็นมิตรกับมังกรด้วยกัน

ระดับความเป็นมิตร: สูงมาก

*เอามาตอนปี 3

Cr: Link

มังกรขนาดใหญ่: อิตซาล (Itzal)

มังกรเกราะเงินเพศผู้โตเต็มวัย อุปนิสัยรักสันโดษ เอาใจยาก และเย่อหยิ่งสุดๆ ไม่เห็นใครอยู่ในสายตานอกจากเจ้าชายลูเซียน กินแร่เงินเป็นอาหาร ต้องแร่เงินชั้นดีเท่านั้น

ระดับความเป็นมิตร: ต่ำ

*เอามาตอนปี 5

สัตว์เลี้ยงทั่วไป

Cr: Link

เหยี่ยว: ซิลลา (Zilla)

เหยี่ยวนักล่าเพศเมียของเจ้าชายลูเซียน มีขนสีน้ำตาลเข้ม หางเป็นสีดำสลับขาว กงเล็บแหลมคมและแข็งแรง บินได้รวดเร็ว อุปนิสัยค่อนข้างดุและเด็ดขาด ชอบอยู่นิ่งๆให้เจ้าของลูบ ปัจจุบันทำหน้าที่ส่งสาร

ระดับความเป็นมิตร: กลาง

*เอามาตั้งแต่ปี 1

ข้อสอบสำหรับคัดเลือกหอ

มีสี่ตัวเลือก: แหวน ดาบ คทา มงกุฎ

ถ้าเป็นกษัตริย์ จะถือหรือสวมอะไรเป็นอย่างแรก

ร่างสูงโปร่งของเด็กหนุ่มนั่งลง แผ่นหลังเหยียดตรงสง่างาม มือทั้งคู่ประสานไว้บนตัก เขารับฟังคำถามด้วยสีหน้าสงบ ใช้เวลาไม่นานจึงตอบด้วยน้ำเสียงทุ้มนุ่ม

“หากได้เป็นกษัตริย์ สิ่งแรกที่ผมจะถือคือดาบ”

“ในประเทศของผม กษัตริย์จำเป็นต้องมีความแข็งแกร่งจึงจะปกครองคนจำนวนมาก เราใช้ดาบเพื่อต่อสู้เพื่อแสดงความแข็งแกร่งของตนให้ทุกคนประจักษ์และยอมรับในตัวเรา ในขณะเดียวกัน เราก็ใช้ดาบเพื่อปกป้องพวกเขาเช่นกัน”

สัญลักษณ์ความเป็นกษัตริย์ของตัวเอง

“ดาบครับ” เขายังคงเลือกคำตอบเดิม

“ผมเป็นเจ้าชายและเป็นนักรบ ดาบคงเป็นสิ่งที่แสดงความเป็นตัวผมได้มากที่สุด”

สิ่งที่มอบให้ประชาชน

“ผมจะมอบแหวนให้ประชาชน” ลูเซียนไม่ได้ใช้เวลากับคำถามข้อนี้นานนัก

“ประชาชนของผมย่อมเลือกอาวุธที่เหมาะสมกับพวกเขาด้วยตนเองไม่ว่าจะเป็นดาบหรือคทา กษัตริย์จึงไม่จำเป็นต้องมอบมันให้ ส่วนมงกุฎนั้นคงจะโดดเด่นและหนักเกินไป แหวนจึงเป็นสิ่งเดียวที่ผมคิดว่าผมสามารถมอบให้ได้ ส่วนพวกเขาจะสวมมันติดกายหรือขายทิ้งไป ย่อมเป็นสิทธิ์ของพวกเขา”

เวลาที่ต้องทิ้ง จะทิ้งอะไร ตามลำดับ
<u>คำตอบ</u> แหวน>คทา>มงกุฎ>ดาบ

“หากต้องทิ้ง ลำดับแรกผมคงจะเลือกทิ้งแหวนก่อน แหวนเป็นของติดกายที่มีความจำเป็นน้อยที่สุด” เขาหลุบตาลงมองนิ้วมือเรียวยาวที่ไร้ซึ่งเครื่องประดับ

“ลำดับต่อมาคงเป็นคทา...แม้คทาจะช่วยให้ผมใช้เวทมนตร์ได้ แต่ในฐานะกษัตริย์และนักรบยังมีสิ่งอื่นที่จำเป็นมากกว่า ผมเชื่อมั่นในดาบของผมมากกว่าคทา” เงยหน้าขึ้นสบตากับคนมอง

“มงกุฎ...ผมเลือกทิ้งเป็นลำดับที่สาม” ดวงตาสีฟ้าฉายแววสงบ “แม้มงกุฎจะหนัก แต่ความโดดเด่นของมันจะทำให้ผู้คนมองเห็นจากระยะไกล ทั้งจากคนของผมและคนของฝ่ายตรงข้าม หากมีคนที่ต้องการปองร้ายใครซักคนในบรรดาคนจำนวนมาก พวกเขาคงเลือกผู้ที่สวมมงกุฎก่อน”

“ลำดับสุดท้ายที่ผมจะทิ้งคือ ดาบ...” น้ำเสียงของเขาหนักแน่น

“ผมเป็นชาวคาโนวาล ดาบคือสิ่งแรกที่ผมได้รับตั้งแต่เด็ก ดาบคือสิ่งที่ผมใช้เพื่อสร้างความแข็งแกร่งให้ตนเองและใช้เพื่อปกป้องคนอื่น ดาบเป็นส่วนหนึ่งของผม เป็นเสมือนตัวแทนของผม *ดาบอยู่คนอยู่ ดาบหักคนสิ้น* หากต้องปล่อยดาบหลุดจากมือ ยามนั้นคงเป็นยามที่ผมหมดลมหายใจ”

- โคความสัมพันธ์หรือโคสตอรี่ติดต่อทาง DM : https://twitter.com/ToB2_Lucian